

[Arne Bjerregaard.]

mere end 50 pct., den har formindsket importen med op imod 30 pct. Er det ikke netop sådan en politik, vi har brug for? Er vor økonomiske situation i øjeblikket ikke netop sådan, at det er eksporten, vi må øge, og importen, vi må bremse, således at vi får en ligevægt med hensyn til vor handel med udlandet?

Det forekommer mig ganske absurd, at en afgift, som nu virker efter sin hensigt, skal afskaffes, fordi man føler, at man skal hævne noget, noget, som man ikke nåede at få med i et tidligere forlig.

Det undrer mig sådan set, at man kan tilslutte sig lovforslaget helt ovre i venstre side i denne sal, hvor man dog måtte forvente, at de netop ville bevare en afgift, som er med til at fremme vor eksport, i stedet for at ophæve slige ting. Men man må jo indrømme, at når de nu tager fremskridtspartiet i hænderne, så bliver de næsten mere konservative, end man kan finde det andre steder i denne sal, ovre på den venstre side, for nytænkning er der i al fald ikke i dette. Det forekommer mig i al fald, at man ikke i øjeblikket kan række videre end til at stikke hånden over til fremskridtspartiet. Man gør det ikke for at opnå noget positivt — så skulle jeg respektere det, enhver bogstavkombination i denne sal er jeg for, hvis den vil fremme noget positivt — men ud fra det negative at frembringe en parlamentarisk situation, som man ønsker. Jeg ved ikke, om det er taburetkløe, eller hvad det kan være, der foranlediger dette, men det er i alt fald ikke nogen positiv tanke, der kan ligge bagved.

Til sligt makkerskab, som her fremstår, med kommunisterne, SF, socialdemokratiet og fremskridtspartiet, kan jeg kun sige, som hr. Knud Kristensen i sin tid sagde: A sæjer walbekom'.

Knud Jespersen (DKP):

Da vi sidst behandlede denne sag, fik vi jo et overordentlig rystende indtryk af, hvor glad man var for hinanden blandt disse forligspartier, der lavede det sorte forlig. Jeg forstår nu på den sidste ordførers bemærkninger, at man er meget glad for at komme af med hr. Glistrup, og man beklager meget, at der er nogle andre, der vil stemme med hr. Glistrup i denne sag.

Jeg skal lade være med at blande mig på nuværende tidspunkt i de interne forhold blandt forligspartierne, de er vist ret så uoverskuelige og kaotiske, men bare konstatere, at der dog er et beskedent håb, når man kan se, at et enkelt parti ved eftertanke — det tog ganske vist lang tid — ved eftertænkning af sin virksomhed ændrede sin stilling. Det, der er sket, er jo ikke, at hverken socialdemokrater, SF'ere eller kommunister er gået til fremskridtspartiet, men at fremskridtspartiet nu har fortrudt, at de overhovedet har været sammen med de andre partier i denne sag. Enhver bortløben synder er naturligvis ikke lige velkommen, selv om det drejer sig om at komme af med denne regering, men da man skal tælle alle stemmer, og da der ingen pardon var for det danske folk, da man indførte alle disse afgifter ved det sorte forlig, så skal man heller ikke regne med, at der bliver pardon, nu hvor det drejer sig om at udføre regeringen.

Vi kan stemme for det stillede ændringsforslag her ved anden behandling. Det er en naturlig konsekvens af, at vi var, er og fortsat vil være modstandere af, at man opfinder sådan en række nye skatter.

Den ejendommelige bevisførelse, som hr. Christophersen fremlægger her, ville ikke engang kunne holde ved Ribe ret for et par hundrede år siden. Den ejendommelige bevisførelse, hvor man siger: vi lod afgiften gå op på hjemmemarkedet, og så gik eksporten i vejret. Ja men man kan da lave eksportfremmende foranstaltninger helt uafhængige af afgiften på hjemmemarkedet. Det er simpelt hen en usandsynlig mærkelig, bagvendt argumentation. Men noget skal man jo sige; man kan ikke sige: vi vil have dette for at holde igen på forbruget, og vi vil også have det for at kunne genere beskæftigelsen og bruge den som regulator. Vi kan altså heller ikke godtage denne form for argumentation.

Det, der er sket videre, er jo, at selve hjemmemarkedet er ramt ganske hårdt, og at byggeri- og anlægsvirksomhed, navnlig byggeri, er kommet til at ligge stille. Det rammes jo dobbelt, når sådanne mere varige forbrugsgodeinvesteringer i familierne belastes med en større afgift.

Som sagt er det udmærket, at det sorte forligs alliance kan gå i opløsning, men jeg vil gerne hæfte mig ved en ting, der blev sagt af hr. Heinesen, nemlig at det har væ-